

Čas velehradských poutí

1. Na-de-šel čas ve-le-hrad-ských pou-tí, co spě-cha-lo, mu-sí ny-ní - stát,
ra-do-sti i to, co v srd-ci rmou-tí, při pou-ti chcem Pá-nu o-de

5. Ref: Kdo za-žil, kdo to zná, ten po-chopí, proč mám ty dny to-lik to-lik rád,
vzdat.

10. ne-di-ví se proč jdu o-pět za de-ště i v hor-ku, Pá-nu své-mu pěš-ky chvá-lu vzdat.

1. Nadešel čas velehradských poutí, co spěchalo, musí nyní stát,
radosti i to, co v srdci rmoutí, při pouti chcem Pánu odevzdat.

Refrén: Kdo zažil, kdo to zná, ten pochopí, proč mám ty dny tolik tolik rád,
nediví se, proč jdu opět za deště i v horku, Pánu svému pěšky chválu vzdát.

2. Na pouti jsme všichni bratři sestry, zakoušíme, že nás Bůh má rád,
putujeme ke kořenům víry, promlouvá k nám starý Velehrad.

3. Svatý Cyril s bratrem Metodějem, neváhali k Moravanům jít,
společně si s nimi i my přejem, podle víry v naší vlasti žít.

4. Maria, ta naše dobrá Matka, vyprošuje dětem jednotu.
Přivádí nás vždy ke Svému Synu, nabízí nám pevnou jistotu.